

rimelig Frist, og Sagerne vilde derfor blive urimelig forhalet. Derfor bringes det nu i Forslag, at i saadanne Tilfælde, hvor der har været beskikket Aktor, og Aktor har arbejdet med Sagen, skal Sagen kunne tilendebringes efter de gamle Retsplejeregler.

I Lovforslagets § 4 foreslaas det, at naar en Stævningsmand har været fraværende fra sit Hjem over 6 Timer, tilkommer der ham i Dagpenge 4 Kr. med Tillæg af 2 Kr. for hver 6 Timer, han udover 6 Timer er fraværende fra Hjemmet. Det er et lille beskædent Løntillæg til Stævningsmændene, som sikkert ingen kan have noget imod. Naar min Kollega Finansministeren tager Ordet, vil han foreslaa ganske anderledes store Løntillæg.

Dernæst skal jeg paa min Kollega Indenrigsministerens Vegne, som er forhindret i at være til Stede i dette Øjeblik, tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Indførsel af Sukker*. Lovforslaget begrundes saaledes:

„Under Hensyn til, at Lov af 14. April 1919 om Sukkerordningen 1919—20 forudsætter, at den nugældende Sukkerordning opretholdes i Høstaaret 1919—20, saaledes at Sukker til Husholdningsbrug sælges til nedsat Betaling, og saaledes at Risikoen for denne Nedsættelse paa hviler Statskassen, der igen søger Dækning for sine Udgifter bl. a. ved at sælge Sukker til Industribrug (Sukkervareindustri, Konditorer o. s. v.) til en Pris, der ligger over Produktionsprisen, maa det anses for paa krævet, at der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at hindre, at en saadan Ordning ganske omstødes ved, at enhver kan indføre Sukker her til Landet til Priser, der ligger under dem, man maatte beslutte sig til at afkræve de sukkerforbrugende Virksomheder.

Hertil kommer, at det endvidere maa forudsættes, at den i Høstaaret 1919—20 stedfindende Forbrugs- og Prisregulering skal finde Sted ved Hjælp af Kort, og at det ikke er gørligt at opretholde et saadant System gennem et længere Tidsrum, naar den Vare, paa hvilken der udstedes Mærker, flyder ud i Forbruget igennem en Række ukontrollerede Kilder.

Forsaa vidt den kommende Høst maatte blive saa stor, at der vil kunne blive Sukker nok til, at enhver kan købe det Kvantum, han ønsker, til en højere Pris og et begrænset Kvantum til en nedsat Pris (efter de samme Principper, som gælder for den fra 5. Maj til 31. August gældende Smørordning), vil det være urimeligt at anvende Tonnage og Betalingsmidler til

Hjemførsel af Sukker til det danske Samfund; i modsat Fald vil Indenrigsministeren kunne hjemtage Sukker, som indføres under Rationeringssystemet.“

Jeg haaber, at dette Lovforslag vil blive mødt med Velvillie i det høje Ting, og jeg skal tillade mig at anbefale det.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd*. Dette Lovforslag er i Overensstemmelse med et Forslag, der er udarbejdet af Lønningsskommissionen af 21. Juli 1917, og som den høje Rigsdag vil faa tilstillet gennem den Betænkning, som foreligger fra Lønningsskommissionen; man vil desuden deri finde Bemærkninger til dette Lovforslag samt de nødvendige tilhørende Bilag.

Som Lovforslaget her foreligger, udgør det en omstændelig og omhyggelig Opbygning af hele Lønssystemet for alle Statens Tjenestemænd. Det omhandler dernæst Pensionssystemet og gaar i sine almindelige Bestemmelser ind paa at lovgive om Tjenestemændenes sociale og økonomiske Kaar, om deres Pligter og Retigheder.

Lovforslaget er, som sagt, udarbejdet af Lønningsskommissionen, der har nedlagt et stort og betydningsfuldt Arbejde deri, og den har til Slutning maattet paaskynde det og søge at fremme det med særlig Hurtighed, med usædvanlig Energi. I Begyndelsen af Maj rettede Regeringen nemlig den Opfordring til Lønningsskommissionen at fremskynde Arbejdet saaledes, at Lovforslaget om Statens Tjenestemænd kunde fremsættes for Rigsdagen i indeværende Samling og endvidere om muligt gennemføres i denne. Den umiddelbare Aarsag til, at Regeringen rettede denne Opfordring til Lønningsskommissionen, var, at Tjenestemændenes Organisationer paa ny havde henvendt sig til Regeringen om Løntillæg og Dyrtidstillæg. For indeværende Aar 1919 er der vedtaget baade et 25 pCts Løntillæg til Statens Tjenestemænd og desuden Dyrtidstillæg. Men Tjenestemændene henvendte sig allerede i Maj med nye Krav om Løn og Dyrtidstillæg, og Regeringen mente da, at det var rettest i Stedet for at skride til nye midlertidige Foranstaltninger, med hvilke vi har arbejdet under alle de Aar, Verdenskrigen har været, at forsøge overfor Tjenestemændene at komme til en varig Ordning. Den dybere Aarsag hertil var naturligvis Ønsket om at forsøge at skabe Ro om dette Spørgsmaal, thi Uro har der jo været. Ikke saa snart har